

зарж. *Р. 18.* Мътны-тъ очи Туллины пакъ замѣжѣхъ (*Мутные глаза старухи снова закрылись*). *Р. 72.* Райна не бѣ замѣжила очи. *Р. 169.* Не могатъ вече наши-ты общинаре да гледать съ замѣжило око това нѣчто. *Л. Д. 1869 р. 141.*

Заминѣ *и. св.* **Заминувамъ** **Заминвамъ** *и. д.* 1) пройду, прохожу мимо: На горѣ минеш заминеш, У малѣмкинѣ наминеш. *Д. 10, 9—10.* Хумболдтъ заминалъ покрай брьдо Тенерифъ. *Л. Д. 1873. 131.* Той заминувалъ покрай ковачницѣ-тъ на единъ ковачъ. *ib. р. 242.* Така мирно и въ най-добъръ рядъ (дѣтца-та) заминувахъ покрай мене. *Л. Д. 1869 р. 137.* Облаци-тъ замин'вать покрай насъ, като нашата скръбъ. (*Тучи или облаки проходятъ мимо насъ какъ и наши скорби*). *Р. 64.* „Замини та сѣдни“ ми каза дѣдо попъ (*милости просимъ*). 3. 50. 2) пройду, проѣзжаю мимо: Пб-онѣмъ година, единъ день над-вечеръ, заминувамъ прѣзъ село Горовѣй. Тукъ слѣзохъ да поразводѣ коня си за да го напоѣмъ. *Л. Д. 1869 р. 137.* 3) уиду, ухожу, удаюсь, удаляюсь: А пакъ пѣкои отъ Велеты-ты заминѣли въ Батавиѣ. *Л. Д. 1872 р. 210.* Той заминѣ, и ма остави въ едно страшно положеніе (*Il partit—*). *Т. 216.* Но той замина отъ този свѣтъ (*aus der Welt gegangen*) безъ да изпълни длъжността си. *Э. Г. 624*) превзойду, превосхожу: Това огорченіе замина сички-тъ граници. *Л. Д. 1872 р. 166.* Ти, както са види, нѣма да испеденчашъ занаятътъ, а хората казвать че скоро ще да заминешъ и гологанъ-бейовците! 3. 194. 5) обгоню, обгоняю: Единъ младъ Лакедемонянинъ (въ препусканицата) замнѣ изъ найнапредъ сичкитѣ други... Азъ замнѣхъ почти сички-тъ които бѣхъ напредъ ми. *Т. 82.* 6) пройду прохожу (*о болѣзни, времени*): Къпане-то въ тѣзи два случая може да докара опасни сѣтнини ако често и да заминува безнаказанно. *Л. Д. 1876 р. 111.* Вчера е кавулъ заминалъ Днеска е Маруди свадба-на. *Ч. 322.* Като заминаха нѣколко денье, запыта мж ако знамъ нѣкой занаятъ. *Х. I, 138.* Прозорци-ти заранъ бывать влажны, кога-то прѣзъ заминальнй день е было горящо. *Л. Д. 1871 р. 97.* Но не заминало ся ни една година, а много Грыцкы градища начнали да ся плачять отъ Шпартанци-тъ. *Л. 75.* 7) *сг вин. над.* покину, покидаю (*кого*): „Кога мислишъ да вярвишъ, Танчо?“— „Азъ гледамъ, чорбаджи поскоро да вярва, но и азъ имамъ кѣща, жена и дѣца. Не мога да ги замина, дордѣ имъ не наглася каквото имъ трѣба“. *Ст. 13—14.*

Замирамъ *и. д.* **замираю, умираю:** Примирать, замирать (*Гуга*) на майкини скутей. *М. 353.*

Замиришѣ **Змеришѣ** *и. св.* 1) запахну: Въ далечни и близ-